

RIL 201-2-2017

Suomen Rakennusinsinöörien Liitto RIL ry

**Suunnitteluperusteet ja
rakenteiden kuormat
Eurokoodit EN 1991-1-2, EN 1991-1-5,
EN 1991-1-6, EN 1991-1-7, EN 1991-3
ja EN 1991-4**

JULKAISSJA JA KUSTANTAJA:
Suomen Rakennusinsinöörien Liitto RIL ry

MYYNTI:
Suomen Rakennusinsinöörien Liitto RIL ry
Lapinlahdenkatu 1, 00180 Helsinki
www.ril.fi

ISBN 978-951-758-623-8 (nid.)
ISBN 978-951-758-624-5 (pdf)
ISSN 0356-9403

Painopaiikka: Crano Oy, 2017

Tämän teoksen osittainenkin kopiointi ja saattaminen yleisön saataviin on tekijän-oikeuslain (404/61, siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen) mukaisesti kielletty ilman nimenomaista lupaa.

© Suomen Rakennusinsinöörien Liitto RIL ry

Alkusanat

Rakenteiden suunnittelun EN-standardien eli eurokoodien virallinen käyttö alkoi syksyllä 2007, jolloin ns. ensimmäisen paketin kansalliset liitteet valmistuivat. Eurokoodien käyttö on vähitellen yleistynyt ja uusi eurokoodeihin perustuva rakentamismääräyskokoelma astui voimaan 2016.

Suomen Rakennusinsinöörien Liitto RIL julkaisi Eurokoodi 1:n esandardiin perustuvan rakenteiden suunnitteluoheen vuonna 1999 (RIL 201-1999 Suunnitteluperusteet ja rakenteiden kuormat. Euronormi, osa 1, 2-1, 2-3 ja 2-4). Tarkoituksena oli saattaa käyttäjästävällisessä tiiviissä muodossa yhteinen eurooppalainen suunnittelujärjestelmä suomalaisten asiantuntijoiden käyttöön.

Tavoite on sama ohjeessa "RIL 201 Suunnitteluperusteet ja rakenteiden kuormat". Ohje koostuu eri julkaisuista, joista ensimmäinen RIL 201-1 perustuu standardeihin EN 1990, EN 1991-1-1, EN 1991-1-3, EN 1991-1-4 ja niiden Suomen kansallisiin liitteisiin. Tämä toinen osa RIL 201-2 perustuu standardeihin EN 1991-1-2, EN 1991-1-5, EN 1991-1-6, EN 1991-1-7, EN 1991-3 ja EN 1991-4 ja ympäristöministeriön julkaisemiin kansallisiin liitteisiin. Julkaisut antavat tiivistetyssä muodossa ohjeita talonrakentamisen rakenteiden syväliseen suunnitteluum eurokoodeihin perustuen

Kolmas osa RIL 201-3 käsittelee vesirakenteiden suunnitteluperusteita ja kuormia. Osa neljä RIL 201-4 antaa suunnitteluoheita kantavien rakenteiden vaurionsietokyvyn varmistamiseen onnettomuustilanteessa perustuen standardiin EN 1991-1-7, sen kansalliseen liitteeseen sekä materiaalikohtaisiin käytäntöihin.

Ohje RIL 201 on tarkoitettu käytettäväksi muiden eurokoodien suunnitteluoheiden kanssa (RIL/BY 202, RIL 205, RIL 206, RIL 207), eikä sitä saa käyttää yhdessä muiden määräysten, normien tai ohjeiden kanssa, ellei tästä ole erikseen sallittu. Ohjeen rakenne noudattaa Eurocode Help Deskin johtoryhmässä määriteltyjä suunnitteluoheen yleisiä periaatteita.

Tämä ohje RIL 201-2-2017 korvaa edellisen vuonna 2011 ilmestyneen vastaavan ohjeen. Standardeihin ja erityisesti kansallisiin liitteisiin tehdyt muutokset aiheuttivat ohjeen uudistamistarpeen. Päivityksen ovat tehneet Jukka Hietaniemi, Timo Tikanaja, Markku Kemppi, Hemmo Sumkin ja Gunnar Åström. Hankkeen projektipäällikkönä toimi Gunnar Åström RIListä.

Uskomme, että tämä ja muut RILin eurokoodien suunnitteluoheet ovat erittäin tarpeellisia eurokoodipohjaisen rakenteiden suunnittelujärjestelmän käytössä.

Lokakuussa 2017

SUOMEN RAKENNUSINSINÖÖRIEN LIITTO RIL ry

Tuomas Särkilahti
puheenjohtaja

Teemu Vehmaskoski
vt. toimitusjohtaja

Varoitus: Eurokoodi 1:n ja suunnitteluoohjeen päivitysmahdollisuus.

Tämä suunnitteluoohje perustuu Eurokoodi 1 suunnittelustandardin versioihin EN 1991-1-2, EN 1991-1-5, EN 1991-1-6, EN 1991-1-7, EN 1991-3, EN 1991-4 ja niiden Suomen kansallisiin liitteisiin. RIL kerää suunnitteluoohjeesta käyttökokemuksia ja seuraa eurokoodien kansainvälistä ylläpitoa. Mikäli tässä ohjeessa havaitaan virheitä, kansallisiin liitteisiin vahvistetaan muutoksia tai eurokoodeihin tulee suunnitteluoohjeen pätevyyteen vaikuttavia korjauksia, RIL tekee suunnitteluoohjeeseen tarvittavat päivitykset, jotka julkaistaan RILin kotisivulla, www.ril.fi. Eurokoodeihin liittyvät päivitykset julkaistaan internetissä Eurokoodi help deskin sivuilla (www.eurocodes.fi) ja tieto niistä toimitetaan automaattisesti ylläpitoristeriin ilmoittautuneille.

Standardeista tehdyt lainaukset on julkaistu Suomen Standardisoimislaitto SFS:n luvalla.

Palautetta RILin julkaisuista

RILin kotisivulta www.ril.fi kohdasta Julkaisut Palaute.

Sisällysluettelo

JOHDANTO	11
OSA 1.2 EN 1991-1-2 RAKENTEIDEN KUORMAT - YLEiset KUORMAT PALolle ALTISTETTUJEN RAKENTEIDEN RASITUKSET	15
JOHDANTO	17
1. YLEISTÄ.....	20
1.1 Soveltamisala ja oletukset	20
1.2 Termejä ja määritelmää	21
2. RAKENTEIDEN PALOMITOITUksen MENETTELYTAPA	24
2.1 Yleistä	24
2.2 Paloskenaario	24
2.3 Mitoituspalo	24
2.4 Lämpötila-analyysi	25
2.5 Mekaaninen analyysi	25
3. LÄMPÖTILA-ANALYYSISSERTÄVÄT LÄMPÖRASITUKSET ..	27
3.1 Yleisiä sääntöjä	27
3.2 Nimelliset lämpötila-aikakäyrät	28
3.3 Luonnollisen palon mallit	29
3.3.1 Yksinkertaistetut palomallit	29
3.3.2 Kehittyneet palomallit	30
4. RAKENNEANALYYSISSERTÄVÄT MEKAANiset KUORMAT	31
4.1 Yleistä	31
4.2 Kuormien samanaikaisuus	31
4.3 Kuormien yhdistelysäännöt	32
5S. OPASTAVISSA LIITTEISSÄ ESITETYT LASKENTAMENETELMÄT....	33
5.1S Parametriset lämpötila-aikakäyrät	33
5.1.1S Menetelmän yleiskuvaus ja sen käytön rajoitukset	33
5.1.2S Tilan ominaisuudet ja palon kehittymiseen vaikuttavien tekijöiden määrittäminen	34
5.1.3S Kuumenemisvaihe	37
5.1.4S Korkein lämpötila	38
5.1.5S Jäähtymisvaihe	38
5.2S Ulkopuolisii rakenneosiin vaikuttavat lämpörasitukset - yksinkertaistettu laskentamenetelmä	41
5.2.1S Laskennan lähtötietojen määrittäminen	41
5.2.2S Menetelmä	43
5.3S Paikalliset palot	51
5.4S Palokuorman tiheyden määrittäminen	55
5.5S Yksinkertaistettu malli palotehon arviointiin	57
5.6S Säteilylämmönsiirron näkyvyyskertoimen määrittäminen	58

OSA 1.5 EN 1991-1-5 RAKENTEIDEN KUORMAT - YLEiset KUORMAT LÄmpötilakuormat	61
1. YLEISTÄ.....	63
1.1 Soveltamisala.....	63
1.2 Velvoittavat viitaukset	63
1.3 Oletukset	64
1.4 Periaatesääntöjen ja soveltamissääntöjen välinen ero	64
1.5 Termit ja määritelmät	64
1.6 Merkinnät	65
2. KUORMIEN LUOKITUS	66
3. MITOITUSTILANTEET	67
4. KUORMIEN ESITTÄMINEN	68
5. LÄmpötilan muutokset rakentamisessa	69
5.1 Yleistä	69
5.2 Lämpötilojen määrittäminen	69
5.3 Lämpötilaprofilien määrittäminen	70
LIITE A (velvoittava). Kansallisten, varjossa mitattujen ilman minimi- ja maksimilämpötilojen isotermit	72
OSA 1.6 EN 1991-1-6 RAKENTEIDEN KUORMAT - YLEiset KUORMAT Toteuttamisen aikaiset kuormat	75
1. YLEISTÄ.....	77
1.1 Soveltamisala.....	77
1.2 Velvoittavat viitaukset	77
1.3 Oletukset	77
1.4 Periaate- ja soveltamissääntöjen välinen ero	78
1.5 Termit ja määritelmät	78
1.6 Merkinnät	78
2. KUORMIEN LUOKITUS	80
3. MITOITUSTILANTEET JA -RAJATILAT	81
3.1 Yleistä - tarkasteltavat mitoittustilanteet	81
3.2 Murtorajatilit	83
3.3 Käyttörajatilit	84
4. KUORMAT	85
4.1 Yleistä	85
4.2 Kantavien ja ei-kantavien rakenneosien käsittelyn aikaiset kuormat	85
4.3 Geotekniset kuormat	85
4.4 Esijännityskuormat	86

4.5	Esisiirtymät	86
4.6	Lämpötilan muutoksiens, kutistumisen ja hydraation vaikutukset	86
4.7	Tuulikuormat	87
4.8	Lumikuormat	88
4.9	Veden aiheuttavat kuormat	88
4.10	Jäättävällä säällä sateesta syntyvät jäätikuormat	88
4.11	Rakentamisesta johtuvat kuormat	88
4.11.1	Yleistä	88
4.11.2	Betonia valettaessa syntyvät kuormat	90
4.12	Onnettomuukskuormat	91
4.13	Maanjäristyskuormat	92
OSA 1.7 EN 1991-1-7 RAKENTEIDEN KUORMAT - YLEiset KUORMAT ONNETTOMUUUSKUORMAT		93
1.	YLEISTÄ	95
1.1	Soveltamisala	95
1.2	Velvoittavat viitaukset	95
1.3	Oletukset	96
1.4	Periaatesääntöjen ja soveltamissääntöjen välinen ero	96
1.5	Termit ja määritelmät	96
2.	KUORMIEN LUOKITUS	98
3.	MITOITUSTILANTEET	99
3.1	Yleistä	99
3.2	Onnettomuusmitoitustilanteet - toimintaperiaatteet määriteltävässä olevien onnettomuukskuormien varalta	100
3.3	Onnettomuusmitoitustilanteet - toimintaperiaatteet, joilla rajoitetaan paikallisen vaurion laajuutta	101
3.3.1S	Paikallisen vaurioitumisen hyväksyttävä raja	101
3.3.2S	Toimintaperiaatteet rakennuksen vaurionsietokyvyn varmistamiseen	104
3.4	Onnettomuusmitoitustilanteet - seuraamusluokkien käyttö	104
4.	TÖRMÄYS	106
4.1	Soveltamisala	106
4.2	Kuormien edustavat arvot	106
4.3	Tieliikenteen ajoneuvojen aiheuttamat onnettomuukskuormat	107
4.3.1	Törmäys tukena toimiviin alusrakenteisiin	107
4.3.2	Ylärakenteeseen (= päälysrakenteeseen ja rakennuksen ylärakenteen osaan) kohdistuva törmäys	109
4.4	Haarukkatrakkien aiheuttamat onnettomuukskuormat	110
4.5	Rakenteen alapuolella tai sen vieressä kiskoilta suistuvan junan aiheuttamat onnettomuukskuormat	111
4.5.1	Rautatielinjoja ylittävät tai niiden suuntaiset rakenteet	111
4.5.2	Raiteen päiden takana olevalla alueella sijaitsevat rakenteet	112
4.6	Laivaliikenteen aiheuttamat onnettomuukskuormat	113

4.6.1	Yleistä	113
4.6.2	Joki- ja kanavaliikenteestä syntyvä törmäys	113
4.6.3	Meriliikenteen aluksen törmäys	114
4.7	Helikoptereiden aiheuttamat onnettomuukskuormat	115
5.	RAKENNUSKOHTEEN SISÄPUOLISET RÄJÄHDYKSET	116
5.1	Soveltamisala	116
5.2	Räjähdystä edustava kuormitus	116
5.3	Suunnitteluperiaatteet	116
LIITE A. Kansallisen liitteen kohta 6. Toimintaperiaatteet monikerroksisen rakennuksen vaurionsietokyvyn varmistamiseen		119
LIITE B. Ote teoksesta RIL 144-2002 kohta 7.2 Räjähdyskuormat		127
OSA 3 EN 1991-3 RAKENTEIDEN KUORMAT - NOSTUREIDEN JA MUIDEN KONEIDEN AIHEUTTAMAT KUORMAT		131
1.	YLEISTÄ	133
1.1	Soveltamisala	133
1.2	Velvoittavat viittaukset	133
1.3	Periaatesääntöjen ja soveltamissääntöjen ero	133
1.4	Termit ja määritelmät	134
1.5	Merkinnät	135
2.	NOSTINTEN JA NOSTUREIDEN AIHEUTTAMAT RATAPALKIN KUORMAT	136
2.1	Soveltamisala	136
2.2	Kuormien luokitus	136
2.2.1	Yleistä	136
2.2.2	Muuttuvat kuormat	137
2.2.3	Onnettomuukskuormat	138
2.3	Mitoitustilanteet	138
2.4	Nosturin aiheuttamien kuormien esittäminen	140
2.5S	Kuormajärjestelyt ja nostureiden pysty- ja vaakakuormien ominaisarvot	140
2.5.1S	Riippunostimen kuormat	140
2.5.2S	Siltanosturin pystykuormat	140
2.5.3S	Siltanosturin vaakakuormat	142
2.6	Nostureiden pystykuormat - ominaisarvot	144
2.7	Nostureiden vaakakuormat - ominaisarvot	145
2.8	Lämpötilan vaikutukset	145
2.9	Kulkuteiden, portaiden, tasojen ja kaiteiden kuormat	145
2.9.1	Pystykuormat	145
2.9.2	Vaakakuormat	145
2.10	Koekuormat	145
2.11	Onnettomuukskuormat	146
2.11.1	Nosturin puskimeen ajosta aiheutuvat voimat $H_{B,1}$	146

2.11.2 Nostuvaunun puskimeen ajosta aiheutuvat puskinkuormat $H_{B,2}$	147
2.11.3 Törmäyskuormat	147
2.12 Väsyttävät kuormat	147
2.12.1S Yleistä	147
2.12.1 Yksittäisestä nosturista aiheutuva kuorma	148
2.12.2 Useista pyöräkuormista tai useista nostureista aiheutuvien jännitysvaihteluiden vaikutukset	148
 3. KONEISTA AIHEUTUVAT KUORMITUKSET	149
3.1 Soveltamisala	149
3.2 Kuormien luokitus	149
3.3 Mitoitustilanteet	149
3.4 Kuormien esittäminen	149
3.5 Ominaisarvot	150
3.5S Kuormien esittäminen ja ominaisarvot	150
3.6 Käyttökelpoisuuskrитеerit	151
 4S. LASKENTAESIMERKKI	153
4.1 Lähtötiedot	153
4.2 Dynaamisuuskertoimet	153
4.3 Minimipyöräkuormat	154
4.4 Maksimipyöräkuormat	154
4.5 Nosturin kiihdyyksestä ja jarrutuksesta aiheutuvat vaakavoimat	155
4.6 Nosturin vinoonajosta aiheutuvat vaakavoimat	155
4.7S Nostovaunun kiihdyyksestä ja jarrutuksesta aiheutuvat vaakavoimat	156
4.8S Pystykuormien epäkeskisyys	156
4.9S Yhteenveton ratapalkkiin kohdistuvista voimista murtorajatilan kuormaryhmässä 1-6	157
 OSA 4 EN 1991-4 RAKENTEIDEN KUORMAT – SIILOJEN JA SÄILIÖIDEN KUORMAT	159
 1. YLEISTÄ	161
1.1 Soveltamisala	161
1.2 Velvoittavat viittaukset	163
1.3 Oletukset	164
1.4 Periaatesääntöjen ja soveltamissääntöjen välinen ero	164
1.5 Termit ja määritelmät	164
 2. KUORMITUSTEN ESITTÄMINEN JA LUOKITUS	165
2.1 Siiloihin kohdistuvat rasitukset	165
2.2 Säiliöiden kuormitukset	166
2.3 Siiloihin vaikuttavien kuormitien luokitus	166
2.4 Säiliöiden kuormien luokitus	166
2.5 Luokitus kuormaluokkiin	166
 3. MITOITUSTILANTEET	168

3.1	Yleistä	168
3.2	Siilossa olevan kiintoaineen aiheuttamat mitoitustilanteet	168
3.3	Siiologeometrian vaikutukset kuormituksiin	169
3.4	Siilon rakenteesta aiheutuvat suunnittelutilanteet	171
3.5	Säiliössä varastoitavan nesteen mitoitustilanteet	171
3.6	Räjähdykskuormitustilanteet	171
4.	KIINTEIDEN AINEIDEN OMINAISUUKSISTA	172
5.	KUORMITUKSET SIILOJEN PYSTYVAIPPAAN	174
5.1	Yleistä	174
5.2	Hoikat siilot	174
5.2.1	Pystyvaippaan täytössä aiheutuvat kuormat	174
5.2.2	Siijen tyhjennykseen liittyvät kuormitukset	177
5.3	Matalat ja keskihoikat siilot	179
5.3.1	Pystyvaippaan täytössä aiheutuvat kuormat	179
5.3.2	Pystyvaippaan tyhjennyksessä syntyvät kuormat	181
6.	SIILON SUPPILOON JA POHJAAN AIHEUTUVAT KUORMAT	183
6.1S	Siijen pohjapaineet	183
6.2	Tasapohjaiset siilot	185
6.3	Korkeat suppilot	186
6.3.1	Täysin kehittynyt kitka	186
6.4	Matala suppilo	187
6.5	Suppilot siiroissa, joiden kiintoaineeseen on lisätty ilmaa	187
7.	NESTESÄILIÖIDEN KUORMAT	188
8S.	KUORMIEN YHDISTELY JA MUUT TIEDOT	189
	LIITE A. Standardin SFS-EN 1991-4 kansallinen liite	190
	LIITE B. Kansallisen liitteen tarkennukset standardin SFS-EN 1991-4 liitteen B	191
	LIITE C. Standardin SFS-EN 1991-4 liite E Kiintoaineiden ominaisuuksien arvot	192

JOHDANTO

YLEISTÄ

Eurokoodi-standardit on tarkoitettu käytettäväksi rakennusten sekä maa- ja vesirakennuskohteiden suunnittelussa. Tämä sovellusohjeen sisältö on kuitenkin rajattu siten, että se muodostaa kokonaisuuden käytettäväksi talonrakenteiden suunnittelussa Suomessa tehtäviin kohteisiin.

Eurokoodi-järjestelmää ei saa käyttää yhdessä muiden määräysten, normien tai ohjeiden kanssa, ellei tästä ole erikseen sallittu. Muiden suunnitteluohejien käyttö on sallittu, kunhan ne eivät ole ristiriidassa eurokoodien kanssa. Tällaisia tilanteita voi tulla vastaan esim. tapauksissa, joissa suunniteltava kohde on sellainen, ettei sitä koskevaa ohjeistusta suoranaisesti ole eurokoodissa.

OHJEEN KÄYTTÖ

Tässä ohjeessa on lyhennetty ja tiivistetty alkuperäisen eurokoodistandardin EN 1991-1-2, EN 1991-1-5, EN 1991-1-6, EN 1991-1-7, EN 1991-3 ja EN 1991-4 sisältöä luettavuuden ja helpomman käsiteltävyyden aikaansaamiseksi. Lisäksi kansallisessa liitteessä (National Annex) tehdyt Suomea koskevat valinnat on suoraan sisällytetty ohjeen tekstiin ja kaavoihin.

Ohje perustuu painatushetkellä (syksy 2017) käytössä oleviin käänöksiin ja siinä on huomioitu tähän mennessä ilmoitetut korjaukset. EN-standardeihin liittyvät muutokset ja korjaukset, ks. www.eurocodes.fi.

Joissain kohdin on tehty yksinkertaistavia valintoja, joilla on pyritty saamaan standardin käytöä helpommaksi. Näillä valinnoilla on saatettu hieman vähentää laskennan teoreettista tarkkuutta kuitenkin niin, että ne johtavat varmalla puolella oleviin tuloksiin.

Ohjeessa RIL 201-1 on vastaavalla tavalla käsitelty standardien EN 1990, EN 1991-1-1, EN 1991-1-3 ja EN 1991-1-4 sisältöä.

KANSALLISET LIITTEET STANDARDEIHIN EN 1990 JA 1991

Sovellettaessa eurokoodeja kantavien rakenteiden suunnittelun on noudatettava ympäristöministeriön vahvistamia kansallisia liitteitä (ks. RIL 201-1-). Kansallinen liite mm. määrittelee, miten eurokoodia sovelletaan kohdissa, missä on annettu mahdollisuksia kansallisiin valintoihin (esim. parametrien arvoja, vaihtoehtoisten laskentamenetelmien käyttömahdollisuus ja opastavien liitteiden käyttö). Kuormia koskevat kansalliset liitteet koostuvat ympäristöministeriön asetuksista sekä niihin liittyvistä ympäristöministeriön ohjeista. Kansallisen liitteen tiedot on sisällytetty ohjeen tekstiin. Kansalliset liitteet kuuluvat Suomen rakentamismääräyskokoelman, osaan Rakenteiden lukuus ja vakaus (www.ym.fi).

OHJEESSA NOUDATETUT MERKINTÄTAVAT

Eurokooditeksti (normaalia tekstiä)

Normaali teksti (normaali kirjasintyyppi) on eurokoodin tekstiä (periaatesäännöt ja soveltamissäännöt), lainattu joko suoraan tai esitetty tiivistetyssä muodossa.

Kansallisen liitteen teksti (kursivoitua tekstiä)

Tekstin osat, jotka sisältävät kansallisen liitteen (National Annex) määrittelyjä ja valintoja, on kursivoitu. Eurokoodin periaate- tai soveltamissääntöön on sisällytetty Suomen kansallisen liitteen mukainen ratkaisu. Tekstiä on joko lainattu suoraan tai esitetty tiivistetyssä muodossa.

Sovellus- tai lisäohjeita eurokoodin esittämiinasioihin (pienennetty ja sisennetty teksti)

- Teksti on pienennetty, vedetty sisään ja varustettu täytetyllä ympyrällä. Teksti on viitestandardin mukainen eurokoodin periaate- tai soveltamissääntöä noudattava ohje, eurokoodin periaatesääntöä selittävä tai tulkitseva lisäohje tai lisäohjeilla tai -vaatimuksilla täydennetty eurokoodin soveltamissääntö. Esitetyt yksinkertaistukset ovat aina varmalla puolella olevia yksinkertaistettuja eurokoodin soveltamissääntöjä.

Täydentävä ohje, asia ei käsitelty eurokoodissa (pienennetty ja sisennetty teksti)

- Teksti on pienennetty, vedetty sisään ja varustettu ympyrällä. Sisältää suunniteluohjeita asiaan, johon ei eurokoodissa ole annettu ohjeita.

Kappaleiden numeroointi ja otsikot

Kappaleiden numeroinnissa noudatetaan ensimmäisen ja toisen tason standardin numeroointia, alemman tason kappaleita on voitu yhdistellä. Tämän ohjeen lisäkapaleiden jälkeen tulee aina S-kirjain (esim. 6.3.1S). Eurokoodin kappaleiden otsikot on paikotellen lyhennetty ja selkeytetty.

Kaavat

Eurokoodista peräisin olevien kaavojen tunnukset ovat samat kuin eurokoodissa (esim. 6.23). Kun kaavaan on liitetty Suomen kansallisen liitteen mukaisia parametrin arvoja liitetään päätte FI (esim. 6.24FI). Tämän ohjeen lisäkaavat on varustettu S-kirjaimella (esim. kaava 6.24.1S).

Kuvat ja taulukot

Eurokoodien ja kansallisen liitteen kuva- ja taulukkonumerointi on säilytetty, kun niitä on käytetty sellaisenaan (esim. Kuva 6.3). Tämän ohjeen omien kuvien ja taulukoiden numeroon on lisätty S-kirjain ja numeroitu juoksevasti (Kuva 6.3.1S).

OHJEEN KÄYTTÖ ULKOMAAN PROJEKTEISSA

Suunniteltaessa muihin maihin tulee *kursivoidulla tekstillä* merkityissä kohdissa käyttää kyseisen maan kansallisen liitteen mukaista valintaa. Lisäksi tulee muutenkin selvittää ko. maan kansallisesta liitteestä, mitä eurokoodien antamista muista kansallisista valintamahdollisuuksista on päätetty (esim. käytettävien parametrien arvot, laskentakaavat ja opastavat liitteet).

- Täytetyllä ympyrällä merkittyjen tulkintojen, lisäohjeiden ja yksinkertaisuuksien sovellettavuutta kohdemaassa tulee varmistaa ennen niiden käyttöä.
- Ympyrällä merkittyjen lisäohjeiden hyväksyttävyys kohdemaassa tulee selvittää ennen niiden käyttöä.

EUROKOODIN PERIAATE- JA SOVELTAMISSÄÄNNÖT JA NIIDEN MERKINNÄT

Eurokoodeissa on *periaatesääntö* merkitty P-kirjaimella kohdan numeron jälkeen.

Periaatesäännöt ovat

- yleisiä määräyksiä ja määritelmiä, joille ei ole vaihtoehtoa sekä
- vaatimuksia ja analyyttisiä malleja, joille ei sallita vaihtoehtoa, ellei niin erityisesti mainita.

Soveltamissäännöt (vain kohdan numero, ei kirjainmerkintää) ovat yleisesti hyväksyttyjä sääntöjä, jotka ovat periaatesääntöjen mukaisia tai täyttävät niiden vaatimukset. Standardin soveltamissääntöjen vaihtoehtona saa käyttää muiden rakenteiden suunnittelutohjeita, mikäli osoitetaan, että nämä muut ohjeet ovat asianomaisten periaatesääntöjen mukaisia ja johtavat rakenteiden varmuuden, käytökelpoisuuden ja säilyvyyden kannalta vähintään samanarvoiseen tulokseen kuin mitä eurokoodin mukaisia sääntöjä käytettäessä on odottavissa.

Jos soveltamissäännön sijaan käytetään muuta mitoitusohjetta, mitoituksen tulosta ei voi pitää täysin eurokoodin mukaisena, vaikka mitoitus onkin standardin periaatesääntöjen mukainen. Käytännön eurokoodipohjaisessa suunnittelussa periaate- ja soveltamissäännöt liittyvät kiinteästi toisiinsa, joten niitä ei ole tässä ohjeessa eriteltyn. Ks. tarkemmin EN-standardit.

OHJEEN YLLÄPITO JA PÄIVITTÄMINEN

Eurokoodien kehittäminen tulee jatkumaan. Tietoja eurokoodin EN 1990 ja EN 1991 päivityksistä ja korjauksista löytyy mm. RILin kotisivujen kautta (www.ril.fi → RIL 201). Myös tähän ohjeeseen liittyviä täydennystä, korjauksia ym. päivityksiä löytyy em. osoitteesta.